

Х А Р А М И И

Отдавна гората слана услани,

Ей късна вечъ есенъ ^{никога} ^{неприят} придоде,
Мъгливи, невесели дойдоха дни —

Я свивай байракътъ, войводо!

^{въ} ^{много} ^{сборове}
Нцъ тъмни усои доволно е вечъ

^{бездомен} Немили, недраги що бродимъ;

^{бездомни} Полята ни, родни сж мощне далечъ

Врѣме е назадъ да си ходимъ.

Не ни проработи туй лѣто честъта,

Че лоша сме сръща имали . . .

Пролѣтесъ ний бѣхме най-силна чета,

А най-сме малцина остали.

По тъмни усои, по голи скали

Мнозина куршумътъ завари —

И дръфатъ мѣсата имъ хищни орли,

Я вълци, юнашки другари.

А дома за тѣхъ е прѣхвръкнала вѣстъ . . .

Когато се тамо вѣстиме,

Тжжовнитѣ майки въ горката имъ честь

Самъ Богъ знае какъ ще тѣшиме.